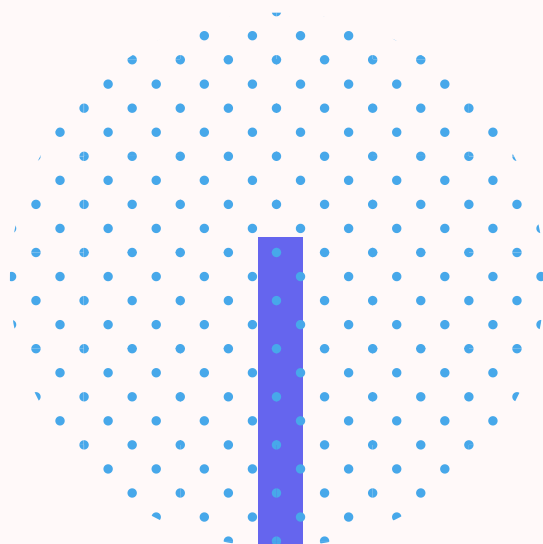

LES FAQ'S

DE LA DEONTOLÒGICA

CLÍNICA i SALUT

Col·legi Oficial de
Psicologia de Catalunya

LES PREGUNTES FREQUENTS EN ÈTICA I DEONTOLOGIA EN PSICOLOGIA

La Comissió Deontològica, amb la voluntat d'orientar en la intervenció professional de les persones col·legiades en el marc de l'ètica i la deontologia, així com de disminuir el nombre de queixes que interposen les persones usuàries a aquesta Comissió, ha elaborat aquest llistat de preguntes freqüents que, sovint, són motiu de consulta a la Comissió Deontològica per part dels col·legiats i col·legiades.

Tanmateix, cal considerar que cada cas és específic i que, evidentment, les respostes no poden comprendre tota la complexitat sinó que tenen el caràcter d'orientacions generals a la qüestió plantejada, sense la pretensió que contempli tota la universalitat de situacions específiques dels casos on s'intervé.

En cas de dubtes més específics us recordem que podeu consultar el [Codi Deontològic del COPC](#) o adreçar-vos al torn de consultes de la Comissió Deontològica escrivint un correu electrònic a cd_ep@copc.cat.

Per iniciar un tractament a un infant o adolescent necessito el consentiment de les dues persones progenitores?

Sí, és necessari el consentiment d'ambdós progenitors/ores perquè puguem iniciar tractament psicològic a un infant o adolescent des del moment que ambdós ostenten la potestat parental del mateix i, per tant, el dret a decidir. S'entén que els tractaments psicològics causen canvis en la persona que els rep i, per tant, sempre cal el consentiment de totes dues persones progenitores.

Es recomana fer constar per escrit el consentiment informat dels i les pacients amb descripció del tractament, signant les persones progenitores en cas de persones menors d'edat.

A continuació, en facilitem un exemple que ha de ser adaptat a les circumstàncies concretes de cada cas:

“El/la Els/les signants declara/en que ha/n rebut informació relativa a la intervenció psicològica a la qual se sotmetrà, que consistirà en (Descriure.....), així com en relació amb la seva durada i els objectius que es pretenen aconseguir.

S'autoritza el tractament per part dels/les progenitors/es del/la menor d'edat.

Signatura de l'interessat/ada o persones progenitores en cas de persones menors d'edat”

Puc iniciar un tractament a un/a nen/a o adolescent si una de les persones progenitores no n'ha donat el consentiment?

En cas que la persona psicòloga valori necessari el tractament, així ho hagi comunicat a les persones progenitores i una d'elles no hi estigui d'acord, no pot intervenir amb l'infant o adolescent. En una situació de separació i/o en cas de desacord, la part interessada ho podrà sol·licitar via judicial al·legant "discrepàncies en l'exercici de la potestat parental".

Si, un cop iniciat el tractament amb el consentiment d'ambdues persones progenitores, una d'elles decidís retirar el consentiment, el tractament hauria de cessar.

A quina edat l'adolescent pot donar consentiment per al seu propi tractament psicològic?

En el cas d'adolescents amb capacitat conservada cal considerar que, fins als 11 anys, els pares o tutors legalment designats són els representants de l'infant, encara que la seva opinió ha de ser tinguda en compte. A partir dels 12 anys, hauran de ser escoltats tot i que no es pressuposa aquesta capacitat amb caràcter general. A partir dels 16, si tenen plena capacitat, poden actuar per decisió pròpia sempre que no es tracti de cap malaltia greu o situació de risc (on l'opinió de les persones progenitores serà escoltada). Hi ha, però, excepcions a aquest règim quan es tracta d'actuacions de gran transcendència o que comporten greu risc.

Així, per la teràpia amb adolescents, la llei diu que als 16 anys es pot tenir la consideració de "menor madur". En qualsevol cas, sempre serà responsabilitat de la persona professional considerar aquesta maduresa (ja que l'edat no sempre és el factor determinant des d'una perspectiva psicològica). La persona professional ha de tenir en compte la situació, la informació i el risc.

He de fer una devolució o entrega d'informació del tractament d'un infant o adolescent a les dues persones progenitores?

Sí, la persona professional té el deure de proporcionar la informació objectiva amb relació a la seva tasca/intervenció a la persona progenitora que demani informació, així com facilitar les proves realitzades a l'infant o adolescent, sempre que no tingui limitada l'exercici de la potestat parental. És recomanable lliurar aquesta informació prioritàriament de forma personal a la persona progenitora que ho demana.

I, si no, és possible fer-ho arribar per altres mitjans sempre que es respecti la normativa de protecció de dades personals. En el cas d'entregar informes o documents, és recomanable sol·licitar una confirmació de recepció a fi d'acreditar aquest lliurament.

En cas que la petició de la devolució faci referència a una avaluació, s'apliquen les mateixes recomanacions.

Si la persona destinatària del tractament o avaluació psicològica és adulta, també té dret a demanar una devolució de la informació?

Sí, les persones avaluades que ho sol·licitin tenen dret a rebre la informació i còpia de les proves realitzades durant el procés d'avaluació. Els i les professionals de la psicologia tenen l'obligació d'informar a l'usuari/ària de forma clara i entenedora de les característiques de la seva intervenció.

En una teràpia de parella, si un dels membres demana un informe que detalli informació de tots dos, no es pot donar informació sense consentiment de la persona implicada. En cas que només tingui el consentiment d'una d'elles, només pot emetre informacions sobre aquest interessat/ada.

Hi ha alguna excepció al deure de confidencialitat del/la pacient?

La persona professional psicòloga, en l'exercici de la seva professió, ha de guardar la confidencialitat amb el/la pacient. Només pot eximir-se'n per consentiment exprés d'aquest/a, en situacions en que es valori un risc per a les persones o per supòsits legals.

Si es considera que el/la pacient està en risc, s'haurà de posar en coneixement de la família o persones professionals que el puguin evitar.

Sempre que s'estigui fent tractament psicològic a un infant o adolescent i es consideri que aquest està en risc, la persona professional està obligada a informar els organismes competents i/o a la Fiscalia de Menors. Si necessita orientació sobre els organismes competents, pot trucar al telèfon d'Infància Respon per a cercar orientació (116 111).